

at vælge intellem, er jo, enten slet ikke at have Bestemmelser til Værn imod Sprængstoffer eller at faa de Bestemmelser, som man kan blive enig om. Følgen af en Uenighed som den, der har fundet Sted mellem Flertallet og Mindretallet i dette Ting, kan jo blive den, som vi dog alle maa være enige om, er det allermindst uønskkelige af alt, nemlig at vi ikke faa nogen Lov og saaledes komme til aldeles at mangle nærmere Bestemmelser om Forsigtighedsregler med Hensyn til disse Sprængstoffer. For mig staar det derfor saaledes, at jeg ikke faa meget interesserer mig for det Spørgsmaal, om man absolut taget skal foretrække Landstingets Affattelse eller den Affattelse, der foreslaas af Udvalgets Flertal, som jeg interesserer mig for overhovedet at faa noget ud af Sagen, selv om det, man fik ud deraf ikke just skulde blive det fuldkomneste og bedste, som kunde tilvejebringes efter Tidens Rendskab til disse Stoffers Natur. Allerede af den Grund vil jeg derfor være stemt for og udtale mig for, at man dog hellere maa tage, hvad der saaledes kan opnaas ved de Forslag, som Udvalgets Flertal stiller, end udsætte sig for, at det hele Forslag skal løbe ud i Sandet og ikke give noget Resultat. Men dertil kommer, at det naturligvis heller ikke godt kunde gaa an for mig at gøre nogen stærk Modstand imod det, som Udvalgets Flertal vil, idet dette netop gaar ud paa at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det er forelagt af Regeringen. Det er naturligvis en meget vanskelig Sag for Justitsministeriet at lovgive paa dette Omraade, thi det er jo bekendt nok, at Justitsministeriet ikke er indrettet paa inden for sine Grænser at rumme særlig Sagkyndighed i denne Retning. Dernæst er det ogsaa bekendt nok, at Videnskaben om disse Ting, Rendskabet til disse Stoffer og deres Forarbejdelse, udvikler sig uhyre hurtigt, saa at det, man for nogle Aar siden kunde anse for rigtigt og tilstrækkeligt, maaske nu ikke længer er det. Jeg vil derfor omtrent stille mig saaledes, som to ærede Medlemmer af Udvalget have stillet sig, idet jeg selv om jeg i og for sig vilde have foretrukket, at man blev staaende ved Landstingets Affattelse af § 1, dog langt vil foretrække at faa Loven i den Skikkelse, som Udvalgets Flertal vil give den, fremfor slet ikke at faa den; og det er jo det Valg, der i Virkeligheden ligger for. Jeg kan nu heller ikke tro andet end, at i alt Fald en Del af de Bemærkninger, det ærede Mindretal er fremkommet med, gaa ud paa at stille Sagen paa Spidsen paa en saadan Maade, at der

dog næppe kan være Tale om at tage Hensyn dertil eller at gennemføre det i det praktiske Liv. Der kan jo i Forhold af denne Natur vistnok aldrig opnaas noget, der svarer til den højeste Grad af videnfæbelig Korrekthed, men man maa lade sig nøje med Gennemsnitsregler, der ere afpassede efter det praktiske Behov, og som lade sig anvende i Livet. Jeg skal saaledes med Hensyn til enkelte af de Bemærkninger, det ærede Mindretal fremkom med, navnlig henlede Opmærksomheden paa de Bemærkninger, der bleve gjorte med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 28. Det er indlysende, at naar man vil følge Flertallet, kommer dette Ændringsforslag til at spille en stor Rolle, idet Lovforslaget saa kun tager Sigte paa de tre Ting: Dynamit, Svhdehomuld og Nitroglycerin, men henviser til Administrationen at drage andre eksploderende Stoffer ind under Loven ved særlig Bestemmelse. Der forekommer det mig, at det vilde have været naturligt, om Mindretallet havde forsøgt ved Ændringen til den af Flertallet under Nr. 28 foreslaaede ny Paragraf, at rette en Del af de Fejl, som efter Mindretallets Mening ere til Stede. Det forekommer mig nemlig, at flere af de Indvendinger, Mindretallet gjorde, kunde afhjælpes endog ved mindre Ændringer i Forslaget Nr. 28. Mindretallet ankede saaledes over, at man ikke lagde tilstrækkelig Vægt paa, hvad der, efter det ærede Medlems Mening, er det mest afgørende, nemlig om et Stof let eksploderer, men mere lagde Vægt paa, om dets Virkning er stærk. Det er et Punkt, som det forbauser mig, at Mindretallet ikke har søgt at bringe under Overvejelse, idet han kunde have foreslaet, at man i Stedet for: „andre eksploderende Stoffer“ skulde sige: „andre lige saa let eksploderende Stoffer“, hvilket ikke vilde være nogen stor Ændring, men dog, hvis Mindretallet har Ret i sin Bemærkning, vilde betydelig forbedre Paragraffen. Hvad den Bemærkning af Mindretallet angaar, at Dynamit kan være af meget forskellig Styrke, og at Sammenligningen derfor kunde blive vanskelig, skal jeg bemærke, at Dynamit falder slet ikke ind under Forslaget Nr. 28, men under § 1, og at Tilvirking og Forhandling deraf forbydes i § 1, saaledes som Flertallet vil have denne affattet, uden Hensyn til Dynamittens større eller mindre Styrke. Hvad Sammenligningen angaar, vilde det, hvis der virkelig var en Tvivl, kun kræve et Pennestrøg af det ærede Medlem at fremkomme med en Ændring, der viste, hvad der vistnok er Meningen, at det er tilstrækkeligt, for at et nyt Stof kan drages